

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/231/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215230920
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7215230920.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s. so sídlom v Bratislave, Metodova č. 8, proti žalovanej H. S., L. Y. F., E. V. Č.. XX, o návrhu na povolenie obnovy konania, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 3.2.2016 č.k. 18C 641/15-50 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na povolenie obnovy konania vo veci sp.zn. 19Ro 155/2011 a zároveň zamietol aj návrh na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu zo dňa 18.4.2011 č.k. 19 Ro 155/2011-30 a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Týmto rozhodnutím rozhodol súd prvej inštancie o návrhu žalovanej na povolenie obnovy konania v hore uvedenej veci a zároveň na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že žalovaná v konaní 19Ro 155/2011 bola zviazaná platobným rozkazom zaplatiť žalobcovi sumu 1.487,63 eura zo dňa 18.4.2011. Platobný rozkaz žalovaná prevzala 21.4.2011 a ten nadobudol právoplatnosť dňa 7.5.2011 vzhľadom na to, že žalovaná voči nemu odpor nepodala. Žalovaná tvrdila, že súd v platobnom rozkaze neprihliadol ex offo na existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky spočívajúcej v neprijateľnej zmluvnej pokute a teda súd tak postupoval v rozpore so smernicou č. 93/2013-EHS, keď ju ako spotrebiteľku nezbavil účinkov neprijateľnej zmluvnej pokuty. Podľa názoru žalovanej platobný rozkaz je tak v rozpore s rozsudkom Súdneho dvora Európskych spoločenstiev vo veci C-618/10. Podľa tvrdenia žalovanej o dôvode obnovy konania a rozhodnutiach Európskeho súdneho dvora a Európskeho súdu pre ľudské práva sa dozvedela v mesiaci apríl 2015 a rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 13.8.2015 jej bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci.

4. Na základe uvedených zistení súd dospel k záveru, že návrh žalovanej nie je dôvodný. Podľa názoru súdu žalobkyňa uplatňuje návrh na obnovu konania len z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, čo však nie je procesne prípustným dôvodom pre povolenie obnovy konania. Dôvodom obnovy konania nie je ani odlišné súdne rozhodnutie v obdobnej veci, ako bolo predmetom konania 19Ro 155/2011. Vyhodnotenie toho, či určitá suma zmluvnej pokuty je neprijateľnou zmluvnou podmienkou je vždy vecou individuálneho vyhodnotenia skutkovej okolností, prípadu a charakteru zmluvného vzťahu. Žalovaná nepreukázala, aby rozhodnutie tunajšieho súdu vo veci sp.zn. 19 Ro 155/2011 bolo v rozpore s rozhodnutiami Súdneho dvora Európskych spoločenstiev. Neznalosť žalovanej o právach a povinnostiach vyplývajúcich z platnej právnej úpravy vnútroštátneho či komunitárneho práva, rovnako nie je dôvodom obnovy konania. Je preto bez právneho významu, či žalovaná vedela alebo nevedela

v čase pôvodného konania o obsahu právnych noriem, slúžiacich na ochranu spotrebiteľa a právnom posúdení veci, keďže neznalosť zákona ju neospravedlňuje (§ 2 zák.č. 1/1993 Z.z.) Aj vo vzťahu k záväznosti a účinnosti aktov Európskej únie a Európskeho spoločenstva v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 416/2004 Z.z. platí o všetkom, čo bolo v úradnom vestníku uverejnené, že dňom uverejnenia sa stalo známym každého, koho sa to týka. Domnienka o znalosti uverejnených právnych zákonných aktoch Európskej únie a Európskeho spoločenstva je nevyvrátiteľná. Uvedený rozsudok, na ktorý poukazuje žalovaná v návrhu - rozsudok C-618/2010 bol zaradený v úradnom vestníku dňa 28.7.2012 a rozsudok C-473/2000 bol uverejnený v úradnom vestníku dňa 11.1.2013. Subjektívna neznalosť právnej úpravy komunitárneho práva je teda rovnako bez právneho významu. Ďalej súd bol toho názoru, že návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oneskorene, keď žalovaná zmeškala subjektívnu 3-mesačnú lehotu podľa § 230 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná navyše v samotnom návrhu uviedla, že o dôvodoch obnovy sa dozvedela v mesiaci apríl 2015 a z jej ústnej výpovede vyplynulo, že najneskôr sa tak stalo v mesiaci máj 2015. Návrh na povolenie obnovy konania bol však podaný až dňa 19.10.2015, teda do času podania návrhu na obnovu konania uplynula 3-mesačná prekluzívna lehota. Nakoľko návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oneskorene a nebola preukázaná existencia dôvodov obnovy konania, návrh na obnovu konania bol zamietnutý. Z dôvodu, že neboli splnené predpoklady pre povolenie obnovy konania súd zamietol, tiež návrh na uloženie vykonateľnosti rozhodnutia.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil súd s poukazom na ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 150 O.s.p..

6. Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a povolil obnovu konania a zároveň nariadil odklad vykonateľnosti platobného rozkazu. V odvolaní uviedla, že z podnetu združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS sa dozvedela o tom, že v zmluve sa nachádzajú neprijateľné podmienky. Ak by sa súd zaoberal pri vydaní platobného rozkazu všetkými zmluvnými podmienkami, tento návrh by sa nepodával. Zákonodarcu súdom zakázal vydávať platobné rozkazy, ak zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky (zák.č. 384/2008 Z.z.). Na povolenie obnovy konania by mali postačovať tvrdenia o existencii neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve a po povolení obnovy konania už vo veci samej na základe dokazovania by mal súd vyhodnotiť jednotlivé zmluvné podmienky so zreteľom na všetky relevantné okolnosti podľa článku 4 ods. 1 Smernice č. 93/13. Pokiaľ súd vo vzťahu k subjektívnej lehote na podanie návrhu na obnovu konania argumentuje, že nepreukázal jej zachovanie, nemôže byť jej navrhnuté, že o nedôvodnosti nároku v pôvodnom konaní nevedela. Ako väčšina sa spoliehala na neomylnosť súdneho rozhodnutia. Zachovanie subjektívnej 3-mesačnej lehote pre podanie návrhu na obnovu konania sa vyjadril aj Krajský súd v Prešove v uznesení sp.zn. 13Co 147/2014, v ktorom išlo o spor totožných účastníkov ako v tomto konaní. Podľa jej názoru nie je dôležité, či sa mohla o dôvode obnovy dozvedieť, ale to, či sa o dôvode obnovy dozvedela. Pojem možnosť je relatívny, lebo vo vzťahu k pojmu uplatnenie a nie je k pojmu dozvedenie sa. Žalovaná tvrdila, že o dôvode obnovy konania o rozhodnutiach Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie sa dozvedela v auguste 2015, o čom súdu predložila dôkaz. Rozhodnutie CPP je zo dňa 13.8.2015, pričom návrh na obnovu konania bol podaný na súde 19.10.2015, teda subjektívna 3-mesačná prekluzívna lehota bola zachovaná (§ 230 ods. 2 písm. e/ O.s.p.). Nesúhlasí ďalej s tvrdením súdu, že medzi pôvodným konaním a rozhodnutím, ktoré je dôvodom nového konania musí existovať vecný a personálny súvis. Je toho názoru, že presne označila časti rozhodnutia a dôvody, dôvodné pre povolenie obnovy konania.

7. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal, aby odvolací súd odvolanie žalovanej zamietol.

8. Na základe podaného odvolania, odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a konanie mu predchádzajúce podľa § 389 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

9. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci ak dospel k záveru, že nebola preukázaná existencia dôvodov obnovy konania a návrh bol podaný oneskorene, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak návrh na obnovu konania zamietol. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

10. K odvolaniu žalovanej je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že je daná existencia dôvodov na obnovu konania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p..

11. Podľa § 230 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

12. Podľa § 230 ods. 2 písm. a/ -d/ O.s.p. po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať z dôvodov uvedených v § 228 ods. 1 písm. a/ v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený; b/ § 228 ods. 1 písm. a/ alebo b/, ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metodami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, c/ § 228 ods. 1 písm. c/, d/ § 228 ods. 1 písm. d/ a e/ § 228 ods. 1 písm. e/.

13. Podľa § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, alebo iného orgánu európskych spoločenstiev.

14. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že dôvodom na povolenie obnovy konania v zmysle citovaného ust. § 228 ods. 1 písm. e/ môže byť len také rozhodnutie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, či iného orgánu Európskych spoločenstiev, ktoré rieši skutočnosti a dôkazy, ktoré boli predmetom základného konania, týka sa sporových strán, účastník ho nemohol bez svojej viny použiť, alebo bolo vydané po skončení pôvodného konania a vyriešilo pre spor významnú predbežnú otázku spôsobom odlišným od rozhodnutia v pôvodnom konaní majúci vzťah k prejednávanej veci. Súd sa dostatočne zaoberal jednotlivými rozhodnutiami súdneho dvora Európskej únie na ktoré poukazuje žalovaná v konaní, pričom dospel k správne skutkovému záveru, že žalovaná v návrhu na povolenie obnovy sa dovoľáva iba z dôvodov, ktoré majú všeobecný platný charakter a všeobecný význam pre interpretáciu práva Európskeho spoločenstva, ak uvádza, že súd neuplatnil spotrebiteľské právo a neprihliadal na existenciu neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve a teda uplatňuje návrh na obnovu konania len z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, čo však nie je procesne prípustným dôvodom pre povolenie obnovy konania.

15. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej že návrh na obnovu konania podala včas je potrebné uviesť, že v zmysle ust. § 228 ods. 3 O.s.p. návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh bol podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

16. V danom prípade ide o druh civilného procesu, v ktorom zodpovednosť za výsledok konania spočíva predovšetkým na účastníkoch konania. Bolo preto povinnosťou žalovanej uviesť a označiť skutočnosť svedčiacu o tom, že návrh bol podaný včas.

17. Ako vyplýva zo samotného návrhu, žalobkyňa uviedla, že o dôvodoch obnovy sa dozvedela v mesiaci apríl 2015 a pri pojednávaní uviedla, že sa tak stalo najneskôr v mesiaci máj 2015. Ak teda návrh na povolenie obnovy podala na súde dňa 19.10.2015, správne konštatoval súd prvej inštancie, že do času podania návrhu na obnovu konania uplynula žalovanej 3-mesačná prekluzívna lehota.

18. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalovanou uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako správne potvrdil.

19. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 396 ods. 1 C.s.p..

20. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).